

Remissyttrande över promemorian Konkursförfarandet (Ds 2019:31)

Med nedanstående två reservationer tillstyrker tingsrätten förslagen i övrigt.

I promemorian föreslås att tingsrätten ska behålla uppgiften att besluta i utdelnings- och arvodesfrågor när invändning mot utdelningsförslaget görs, s. 291ff

Tingsrätten avstyrker förslaget och föreslår att tillsynsmyndigheten (TSM) i stället beslutar i dessa frågor (som första instans).

TSM har, som anförts i förslaget, en lång erfarenhet av insolvensrättsliga frågor och kommer genom förslagna ändringar att få en än mer aktiv roll i konkursförfarandet. I motsvarande mån kommer tingsrätternas kontakt med konkurser att minska. Rimligen har TSM – utöver bäst sakkunskap rörande nu aktuella frågor – också den juridiska kompetens som krävs för att som första instans även besluta i dessa frågor. Att uppgiften i första hand läggs på TSM torde även bäst gagna en snabb och effektiv hantering av nu aktuella frågor. Domstolens arbete bör, som framhållits på andra håll i promemorian, inte läggas på masshantering utan begränsas till de svårare fallen – dvs. de som typiskt sett blir föremål för ett överklagande. I annat fall riskerar syftet med reformen att inte bli uppnått.

I promemorian föreslås att konkursärenden koncentreras till vissa tingsrätter, s. 394ff

Tingsrätten avstyrker förslaget som det nu är utformat.

Som förslaget nu är utformat anser tingsrätten att fördelarna med förslaget inte överväger nackdelarna. En koncentration av olika mål-/ärendetyper tenderar att leda till att större domstolar blir ännu större och mindre domstolar ännu mindre. Redan idag är det svårt att rekrytera jurister till domstolar utanför storstadsområdena. För att inte urholka attraktionskraften ytterligare är det viktigt att slå vakt om att framtidens domstolar inte uppfattas som ett A- och B-lag. För yngre jurister är troligtvis en bredd i verksamheten något som värderas högre än motsatsen. Med förslaget kommer dessutom notarietutbildningen att påverkas påtagligt. Notariernas erfarenheter av att leda egna förhandlingar/sammanträden i tingsrätt

härör till en inte obetydlig del från just konkursförhandlingar (och edgångssammanträden).

Vidare kan det ifrågasättas om syftet med en koncentration skulle uppnås med den nu föreslagna indelningen på län. Detta kan enklast illustreras med ett par exempel. I Gävleborgs län finns två tingsrätter, Gävle och Hudiksvall, som årligen hanterar totalt ca 250 konkurser.¹ Det som är en ”sällanfråga” på någon av våra tingsrätter idag kommer inte att märkbart förändras bara för att ärendena läggs samman eftersom underlaget är så pass begränsat. Detta ska jämföras med Södertörns tingsrätt – en av flera tingsrätter i Stockholms län – som på ett år hanterar mer än dubbelt så många konkurser som Gävleborgs län. Frågan är alltså om det i en storstadsregion som Stockholm verkligen finns ett behov av att koncentrera konkurser på länsnivå och om det i en glesortsregion som Gävleborg är tillräckligt med att koncentrera på länsnivå för att uppnå syftet med koncentrationen.

Detta yttrande har, efter föredragning av tingsfiskalen Amanda Schmidt, beslutats av lagmannen Christian von Szalay i samråd med konkursdomarna och övrig personal på tingsrätten som arbetar med konkurser.

Christian von Szalay

Amanda Schmidt

---

¹ Ett normalår har Gävle ca 150 och Hudiksvall ca 100 konkurser.